

O MISTROVSTVÍ SVĚTA 1961

Ohlížíme se opět na jedno mistrovství: na mistrovství světa v silničních závodech motocyklů. Pro nás motocyklový sport bylo velmi významné.

● Mělo celkem 11 závodů, tedy o 4 více než v předešlém roce. Přibyla Velká cena Španělska, NDR, Švédska a Argentiny.

● Závodem v NDR (na známém Sachsenringu) rozšířilo se pořádání poprvé také na socialistický tábor a závodem v Argentině na záměří.

● Zahajovalo se už 23. 4. a končilo se až 15. 10. O jednotlivých závodech jsme běžně a dosti podrobně informovali naše čtenáře po celou sezónu, omezíme se proto dnes už jen na celkové zhodnocení, doplněné konečnou klasifikací.

V připojeném přehledu jsme shrnuli výsledky jednotlivých závodů, pokud jde o jezce i značky. Uvádíme jmenovitě jen jezdce, kteří se celkově umístili na předních místech a ve středu pole, značky však všechny. Systém bodování je: 8, 6, 4, 3, 2 a 1. Značce se v každém závodě a třídě započítává jen výsledek jejího nejlepšího stroje. Jestliže tedy např. ve V. ceně Argentiny obsadila Honda ve tř. 125 ccm 1. až 5. místo a značka Bultaco 6. místo, pak získává Honda v mistrovství značek 8 bodů za první a Bultaco 1 bod za 6. místo. Pro konečné pořadí se sečítá — jezdců i značek — jen určitý počet výsledků, a to těch nejlepších. U silničkářů, kteří mají celkem jen 6 závodů, uvádíme se 4 nejlepší výsledky, u třiatapětičlanků jsou tato čísla: 7 a 4, u půllitřů: 10 a 6 a konečně v obou malých třídách: 11 a 6. Z přehledu vidíme též, ve kterém závodě případně některá třída nejela. Ve Španělsku např. chýběly obě nejsilnější třídy stroje sólo. V každé třídě si můžeme zjistit, na stroji které značky si ten který jezdec získal své body; tak např. má ve třídě 250 ccm náš F. Štátný 2 body z Holandska na Jawa a po dvou bodech z Itálie a ze Švédska na MZ.

NOVÍ MISTŘI

Mistra světa ve třídách 350 a 500 ccm J. Surtees — po jeho odchodu k automobilům — vystřídal i u nás velmi populární Rhodens G. Hocking a násled-

niky Itala C. Ubbialiho, který také už v roce 1961 nezavodil, se stali Australan T. Phillis (125 ccm) a Angličan M. Hailwood (250 ccm). Oba dvojnásobní mistři z minulých let našli tedy důstojné nástupce. Mladší šli vpřed: Hockingovi je 24 a Hailwoodovi 21 let. S Hockingem se celkem počítalo, vždyť už mistrovství 1960 zakončil ve třech třídách (125, 250 a 350) na 2. místě, Hailwood však byl překvapením zejména když k titulu ve třídě 250 ccm si vybíjoval ještě 2. místo v půllitřích. Místrem v sajdkárech se stal šelý Němec M. Deubel, který překonal své starší, daleko zkušenější a v dřívějších ročnících MS velmi úspěšné soupeře F. Schiedgera a E. Struba; nejvyšší favorité na titul 1961 v sajdkárech, H. Feth a F. Camathias byli ovšem významní nehodami hned z počátku sezóny vyřazeni nehodami.

125 a 250

Když se MV Agusta rozhodla, že v obou malých třídách už nebude obhajovat titul mistrovské značky, zbyli jen dva vážní uchazeči: MZ (v r. 1960 s 16 body na 2. místě) a Honda (se 7 b. na 3. místě). Přestože Honda nastoupila v mocné početní převaze, stroje z NDR dlouho a dobře odolávaly této přesile. Teprve v posledním závodě, V. ceně Argentiny, padlo konečné rozhodnutí a mistrem světa se stal Phillis s náskokem dvou bodů. Ve značkách získala mezinárodní koalice jezdců Hondě 125

cem primát definitivně už Velkou cem v Monze.

Ve dvěstěpadesátkách byla převaha Hondy hned od počátku naprosto zdreuzující. Když to tovární soupeři zjistili, buď zcela upustili od dalších startů, anebo je silně omezili.

350 a 500

V obou velkých třídách obhájila MV Agusta své prvenství z let 1958 až 1960 díky jednak mimořádným jezdceckým kvalitám G. Hockinga a jednak nesporným přednostem svých — po léta a pečlivě a velkým nákladem vyvíjených — cyklovů. Ve třídě 350 ccm šlo krátké poprvé systematicky startovat naše Jawa, a to pokládá se dvěma silnými oba naši reprezentanti, F. Štátný a M. Havel, si vedli znamenitě. Ve dvou se to lépe táhne, jeden měl v druhém spolehlivou oporu a oba se výborně doplnovali. K vítězství Štátného v NSR, ve Švédsku připojil Havel v obou závodech čest praporu třetím místem (za Hockingem a Hailwoodem na MV). V mistrovství získali Štátný druhé a Havel třetí místo a pokud jde o stroje, ve značkách našl Jawa na skvělé 2. místo. V předešlém ročníku to ještě bylo mnohem skromnější: v jezdecké jsme měli jen Štátného, a to na čtyřtém, a ve značkách Jawa až na třetím místě. Mistrovství světa 1961 znamená tedy pro náš sport i průmysl další velmi úspěšný krok kupředu.

V. ROŠ

125 ccm:

	V. c. Španělska	V. c. Německa (NSR)	V. c. Francie	T. Trophy (V. Brit.)	V. c. Holandska	V. c. Belgie	V. c. NDR	V. c. Ulster	V. c. národních (Itálie)	V. c. Švédska	V. c. Argentiny	Celkem bodů	Započítáno bodů
1. Phillis (Austr.) - Honda	8	8	4	8	6	6	4	3	1	8	56	44	
2. Degner (NDR) - MZ	6	8	8	3	8	6	8	8	1	45	42		
3. Taveri (Švýc.) - Honda	4	2	2	6	8	1	4	8	1	31	30		
4. Redman (Rhod.) - Honda	4	1	4	3	6	4	1	3	4	6	37	28	
5. Takahashi (Jap.) - Honda	1	1	1	1	1	1	4	8	1	6	4	24	24
6. Hailwood (V. Brit.) - EMC/Honda	3	1	3	8	1	1	1	2	1	16	16		
7. Shepherd (V. Brit.) - MZ	1	6	1	1	4	2	1	1	1	12	12		
8. Brehme (NDR) - MZ	1	4	1	1	1	1	2	1	1	7	7		
9. Tanaka (Jap.) - Honda	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6	6		

	V. c. Španělska	V. c. Německa (NSR)	V. c. Francie	T. Trophy (V. Brit.)	V. c. Holandska	V. c. Belgie	V. c. NDR	V. c. Ulster	V. c. národních (Itálie)	V. c. Švédska	V. c. Argentiny	Celkem bodů	Započítáno bodů
10. Musiol (NDR) - MZ	8	2	8	8	8	8	8	8	8	8	8	78	44
11. Shimazaki (Jap.) - Honda	6	8	6	8	4	3	8	6	8	3	52	41	
12. až 21.: Jezdci s 3, 2 nebo 1 bodem.	3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	10	
Značky:													
1. Honda (Jap.)	8	2	8	8	8	8	8	8	8	8	8	78	44
2. MZ (NDR)	6	8	6	8	4	3	8	6	8	3	52	41	
3. EMC (V. Brit.)	3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	10	
4. Bultaco (Špaň.)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	4	4	
5. Ducati (I)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	4	4	